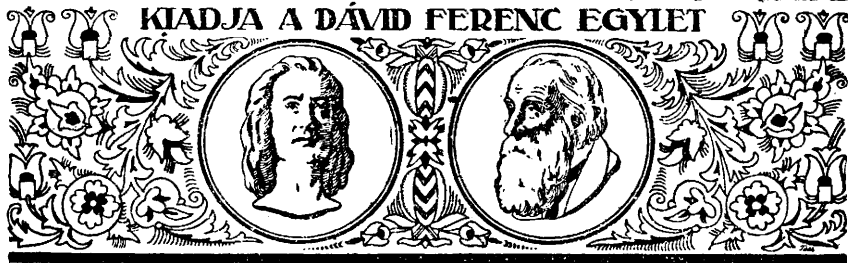

UNITÁRIUS KÖZLÖNY

A VALLÁSOS ÉS ERKÖLCSÖS ÉLET ÉBRESZTÉSÉRE
KIADJA A DÁVID FERENC EGYIET

Alapította: Dr. BOROS GYÖRGY.

Boldog új évet

mult számunkban már kívántunk olvasóinknak, de jelenleg részletezni óhajtjuk kívánságunkat.

Isten, jó Atyánk, a szegények fölsegítője, segítse át a szegény árvizkárosultakat s a nyomorgókat a télnek hideg szakán. Akinek van, hadd juttasson annak, aki valamiben szűkölködik.

Az áldást osztogató mennyei Atya hozza el a kikeletet s adjon olyan nyarat, hogy az ős alkalmával a verejtékes munkát végzett ember meg legyen elégedve.

A templom teljék meg hivekkel s a hivek lelke templomi áhitattal. A lelkész legyen a hiveknek legigazabb barátjuk s a hivek testvéri szeretettel ragaszkodhassanak hozzá.

A tanító az iskolában művelje a kicsiny fejlődésre képes sziveket-lelkeket s sohase feledje, hogy Isten előtt is számolnia kell a kicsinyek jóirányu haladásáért.

A jó szülőknek legyenek jó gyermekeik, kik megbecsülik a becsületes családi életet. A családi élet tisztasága legföltettebb kincsünk legyen. A szülő szeresse és nevelje gyermekét, a gyermek legyen háládatos és szófogadó.

Ne feledkezsetek meg az Egyháztól, mely állandóan örködik javaitok, becsületetek, igazságotok, haladástok, életetek értéke fölött.

Tűrjetekek, ha tünni kell és ne azért imádkozzatok, hogy ne jussatok nehéz megpróbáltatások közé, hanem azért, hogy Isten adjon elég erőt azok elviselésére. Küzdelem az élet . . . s az erős helyét megállja.

Imádkozó szívvvel munkára és küzdelemre föl!

Sikeres esztendőt kívánunk!

(K.)

TŰZHELY MELLETT

Célok és eszközök.

Aki megfigyelte az embert és tüzetesebben foglalkozott a természettel, az a fölfedezett különbözőségek mellett a kölcsönösség és az együttműködés nemes példáját is észrevehette.

A természet, ez a nagyobb erő és tökéletesebb hatalom, az embert, mint sokkal gyengébb teremtet munkájában folyton segíti. Módot és alkalmat nyújt és megfelelő eszközökkel szolgál, hogy az elme által kitűzött cél és kitalált terv elérhető és keresztülvihető legyen.

És az az egyes, vagy egyesület, mely az elébe rakott eszközök ezereiből a legszükségesebbeket és a legalkalmasabbakat tudja kiválasztani, él, virágzik és napról-napra erősödik is. Népek történelme, vallások keletkezése és fejlődése s magának az embernek multja és jelene tesz tanubizonyságot a fenti állítás valóságára mellett; mert amíg az ősember úgy élt, mint a nálánál erősebb és vérengzőbb vadállatoknak rabszolgája, addig a történelmi kor dolgozó és tervezgető embere nem csak a földet és a föld állatait fogta igába, hanem a levegőt, a madarak szabad hazáját is meghódította. Haladását és fejlődését semmi sem gátolhatja meg. A váratlanul feltűnő nehézségek előtt kétségbe nem esik. Ellentétben vad őseivel, nem a szilaj erejére támaszkodik, hanem a veszedelmek között eszét és tudását veszi segítségül s így azok helyes és megfontolt használatával tervét megoldja s akaratát pedig mindenekben keresztül viszi. Ha pedig látja és veszi észre, hogy magánosan célt nem érhet, akkor társaságokba, egyesületekbe tömörül s így szövetkezve embertársaival, együtt igyekszik dolgozni, haladni és boldogulni.

És halad is, fejlődik is, boldogul is mindaddig, míg a józan ész tanácsát megfogadja, a lélek parancsát meg nem szegi és mellécélokra nem tekint. Továbbá, ha örömet és gyönyörűségét nem a lenézett és kigunyolt gyengébbek bánatos panaszaiban, hanem az általános megnyugvásban és az összhangzatos jólétben keresi.

Az Isten képére és hasonlatosságára teremtett, gondolkodó lelkes embernek nem is lenne szabad soha tévednie sem céljai kitűzésében sem pedig az eszközök megválasztásában.

Mégis téved!

Tévednek a szülők és gyermekek, de tévednek a kicsinyek, a nagyok, az egyesek és a tömegek is.

Azok az elpuhult gondatlan unokák, a mindig civakodó és veszekedő testvérek, a tékozló és háládatlan szívtelen örökösök, napnál világosabban tudnák megmondani, hogy a szülők mikor

miben és mi által tévedtek és tévednek. Az a haragtól és gyűlölségtől tulhevített családi kör, melyben a gonosz szitkozódásnak, durrogásnak és az átkos egyenetlenkedésnek vége soha nincsen, jó gyermekeket, háládatos unokákat, méltányos örököseket és szível, lélekkel telített utódokat nem nevelhet. A gyermek ifjúkori éveinek szokásait és jeleit egy életen keresztül hiven őrzi és mindig magával hordja. Változhatik minden, de ő alapján és eredetiségében — érdemlegesen — sohasem változik meg. Bűnhődik és vétkszik, ha ősei gondatlan rosszgazdák voltak. Épít, alkot, dolgozik és jótékonykodik, ha gyermekkorában munkára szoktatták és nemességre tanították.

És így vagyunk ezzel a családon kívül, a világban is. A balsors kiválasztottjai, az éhező és didergő szerencsétlen-árvák helyzete, az önmagukkal tehetetlen özvegyek és öregek jelene s nem kevésbé a munkával és szorgalommal alkotott kulturális intézmények küzködései mind-mind képekben szemléltetik ez állítást. Az élettelenység, mellyel lépten-nyomon találkozunk, hünen festi és hirdeti, hogy a jónak napja lejárt. Látnunk kell, hogy az embert, a tiszta erkölcsiséget és az egész világot, egy teljes megsemmisítéssel fenyegető veszedelemmel állunk szemben. És a baj s ennek nyomában az általános alácsuszamlás, előbb-utóbb be is következne, ha a vihar utját nem állanak és erejét nem fékeznék s szélségeiben nem korlátoznák a még eddig észszerűen és logikusan gondolkozó egységek testvéri szövetekezései, a vallási, népjóléti és közgazdasági egyesületek. Amely szervek a jót, az örömet és a boldogságot nem az önzés, a dőlőf és a büszkeség „diadalmi aranyában“ keresik, hanem az általános megnyugvásban, haladásban és a műveltség teljes és helyes fejlődésében. A cifra külső és a vakító tarka-barkaság után nem szaladnak, mindenben csak a szív, a lélek parancsára és a tiszta ész tanácsára hallgatnak, a kijelölt iránytól félre nem térnek, mellékutakra nem gondolnak. Következetesek a célok kitűzésében és meggondoltak az eszközök megválasztásában. Oda mennek és ott segítenek, ahol a szükség és a nyomor a legnagyobb. Meg akarják ismerni az embert, megérteni a nagy természetet, hogy aztán uralkodjanak és boldogítsanak úgy, amint uralkodni és boldogítani tud minden egyes és egyesület, amelynek kebelében szeretet és egyetértés, akaratában és cselekvéseiben pedig határozottság és okosság van.

Ime, a fentebb vázolt elszomorító jelenségek mellett, a kedvező és biztató alkalom s a nemes példa sem hiányzik. Akiben van tudás, jellem és akarat, az nemcsak meglátja, föllogja, hanem megérti és követi ezeket. Követi gondolkozásában és követi erkölcsös jó cselekvéseiben. Bizonyítani akarván ezzel azt, hogy ahol a tiszta ész diktál és a szív szeretete parancsol, ott a nemes célok és a példás eszközök mellett szüntelen fejlődés és a fejlődésben pedig általános megnyugvás, öröm és boldogság van, mint tényezői

és jelei az üdvösségnek és a tökéletességnek s értékei az Isten-országának, amelynek eljöveteleért mindennap imádkozunk.

És el is jön Istennek országa, ha minden ember kötelességét hiven és igazán teljesíti, hivatását pedig úgy tölti be, hogy ezáltal kiérdemelje mindenkor és mindenben lelkének nyugalmat, szívének háláját és tiszta eszének dicséretét.

Lőrinczi Mik'ós.

Ne aggodalmaskodjatok.

A vadgalamb az erdő sűrű mélyén magas fa ágai közé rakta fészékét.

A falusi ház eresze alatt laktak a távoli rokonai: a szelid galambok. Olykor-olykor találkoztak együtt. Egy ilyen találkozás alkalmával a megélhetésről beszélgettek. A vadgalamb így szólt: „Én ezideig az élelemmel jól jöttem ki. Minden napot a magam mentére hagytam, mindennap megszereztem eleségemet s ilyenformán meg vagyok elégedve a világgal.“

A szelid galambok nagy figyelemmel hallgatták s egyik közülük így szólt: „Oh a mi sorsunk és helyzetünk egészen más! Mi itt ez udvarban egy jómódu falusi gazdánál lakunk, akinél nemcsak egy nap, hanem egész jövőnk biztosítva van. Mikor az aratás és hordás ideje eljön, én vagy valamelyik közülünk kiül a háztetőre és vigyáz. A gazda hordja a búzát, egyik szekér a másik után érkezik. Midőn már annyi szekérral hordott be, hogy megszámlálni sem tudom, nyugodtan vagyunk, mert tudjuk, hogy a készlet hosszú időre biztosítva van. Ez régi tapasztalatunk!“

Amíg ezeket mondta, bizonyos elégtelenséggel fordult a többi galamb felé, mintha azokkal is helybe akarta volna hagyni szavainak igazságát: „Ugy-e jól mondtam?“

A vadgalamb hazatért s gondolkozni kezdett arról, amit a szelid galambtól hallott. Mind világosabb lett előtte az a kellemes érzés: tudni azt, hogy az eleség hosszú időre biztosítva van! Ellenben mennyire aggodalmas abban az állandó bizonytalanságban élni, melyben sohasem mondhatja: „tudom, biztosítva van!“

A gondolatot tett követte. Másnap reggel ő is hozzáfogott az élelemgyűjtéshez, még az evésre is alig fordított időt. De mintha a balsors üldözte volna, hogy ne sikerüljön a gondtalan jóllétet megszereznie, mert az egy alkalmas helyre gyűjtött készletét valami vadász társa elrabolta. A napi eledelét bár megszerezte, éppen úgy, mint azelőtt, távol attól, hogy szükségét szenvedjen, mégis képzeletében maga előtt látta a szűkös jövőt, nyugalma oda lett, a megélhetési gond aggasztotta. Ez időtől fogva a vadgalamb bús lett, tolla elveszítette fényességét, repülése könnyűségét. Kezdett irigykedni a szelid galambokra. Bár meg volt a mindennapi tápláléka, mégis úgy érezte, mintha nem lakott volna jól, mivel a megélhetési gond éhessé tette. Ezzel a magatartásával belecsalta magát abba a törbe, melyben a madarász nem tudta megfogni.

Igaz, — így szólt magában — hogy mindennap annyit találok a mennyi a megélhetésemre szükséges; a nagy készletet, melyet szeretnék összegyűjteni, úgy sem tudnám egyszerre elfogyasztani, mert úgy is csak jóllakásig lehet enni, de mégis felette kellemes érzés a bizonytalanságtól megszabadulva lenni és függetlenül élni.

Az aggodalmaskodó érzés annyira elfogta, hogy nem tudott ettől szabadulni! Utoljára is ravaszsághoz folyamodott. Egy nap odarepült a falusi gazda háza fedelére a szelid galambok közé. Megfigyelte a nyilást, ahová ezek berepültek. Aztán ő is berepült, mert úgy gondolta, ott kell a gyűjtött készletnek lennie. De amikor este ment a gazda, hogy a galamb-ólat bezárja, azonnal észrevette az idegen galambot. Megfogta, másnap reggel külön ládába tette s akkor megölte. — Így megszabadult a megélhetési aggodalmaktól!

Ha megelégedett volna a vadgalamb is azzal, amivel a menyeyei Atya a többi madarakat táplálja s ott maradt volna az erdő sűrű fái közt fészkeben, rajta is betelt volna Jézus evangéliumi biztatása: „Nézzétek az égi madarakat, sem nem vetnek, sem nem aratnak, sem csűrbe nem takarnak, mégis a ti menyeyei Atyátok eltartja őket.“

Ez a mese példázza a mi napjaink embereinek ama szerföltött aggodalmaskodó anyagias gondolkozását, felfogását, kik mindent telfalnak, meg akarnak szerezni, nem tekintve Isten parancsára, a vallás-erkölcs törvényére, csak a határt nem ismerő gyűjtés, szerzés a fő elvök! S éppen ez viszi őket a veszedelembe!

Bizzuk Istenre utjainkat, ő gondot visel.

(Kierkegaard után).

Ü. J.

oo

Árkosi Ferenczy Áron volt datki és medeséri unitárius lelkész, egyházi tanácsos, életének 82-ik, boldog házasságának 50-ik évében hosszas szenvedés után 1926. január 6-án megszűnt élni. Olyan ritka lelkész volt ő, aki 50 év alatt a kicsi Medesér községéből annyi tanult embert, iparost és kereskedőt bocsátott szárnyára, segített haladásában, juttatott megélhetéshez, hogy vele más e tekintetben nem versenyezhetik. A nyugdíjas özvegyek és árvák ügyét is mindenkor szíven viselte. Mélt. dr. Ferenczy Géza főgondnok ur édesapjának volt az öccse. Gyermekai mellett hátramaradt özvegye gyászolja. Temetése január 8-án volt Felsőrákoson igen nagyszámú messzevidéki barátok jelenlétében. A halotti orációt Kelemen István lelkész mondotta s a sirnál Medesérről származott dr. Kiss Elek dékán bucsuzott el a megboldogulttól a leghálásabb baráti érzelmekkel. Megboldogult pihenése legyen csendes s életben maradt száznál több pártfogoltja emlékezzék Rá halálával!

Dr. Varga Béla teol. tanár egy fél évre Angliába ment tanulmányra hitrokainak segítségével. Áldást és szerencsét kívánunk utjához.

NŐK VILÁGA.

Értesítés.

A D. F. E. összes nőtagjai és első helyen *Nőszövetségeink* vegyék szives tudomásul, hogy beléptünk a Magyar Nők és Jótékonsági Nőegyesületek Központi Szövetségébe. Címe: *A Romániai Kisebbségi Nők Központi Főtitkársága Cluj-Kolozsvár.*

A szövetség célja az alábbi közleményben ki van fejtve, melyet Br. Huszár Pálné volt szives a január havi kötőkénken előterjeszteni.

Ezennel fölkérem Nőszövetségeink tagjait és összes nőinket, hogy minél nagyobb számban lépjenek be, annál is inkább, mivel a tagdíj évenként csak 2 leu.

Mutassuk meg, hogy fölfogjuk e nevezetes mozgalom fontosságát magunkra és fajunkra nézve.

Jelentkezni és a tagdíjat befizetni lehet vidéken az egyleti elnöknel, vagy Kolozsvárt alólirott alelnöknel, Ürmösi Károlyné főtitkárnel, dr. Mikó Lőrincné központi kiküldöttünknel.

Kérem ne késsenek a jelentkezéssel.

Cluj-Kolozsvár, 1926. évi január hó 21-én.

Dr. Boros Györgyné,

ügyvezető-alelnök.

Egységes cselekvésre való felhívás.

Bizonyára mindnyájuk előtt ismeretes, hogy a mult esztendő szeptember havában a Román Nők Nemzeti Tanácsa nevében Cantacuzino A. hercegné felszólított bennünket, gyűljünk össze mi, a kisebbségi jótékony nőegyesületek képviselői és ismertessük meg velük panaszainkat, sérelmeinket.

Mi és valamennyi itteni nemzet női elfogadtuk a meghívást. Elmentünk Bukarestbe, hol október 25., 26-án tartott női kongresszuson feltártuk panaszainkat és ígéretet kaptunk a Román Nők Nemzeti Tanácsától, hogy sérelmeink megszüntetését ők is szorgalmazni fogják.

A kongresszus után megmutatták nekünk az ő női egyesületei által létesített és fenntartott intézményeket. Megnéztünk egy gyerekórházat, hol a tudomány minden eszközevel, kifogástalanul berendezett kórtermekben ápolják a beteg csecsemőket. Megtekinttünk egy kertészeti iskolát lányok számára, egy szövödét, hol fiatal lányok szőnyeg és selyemszövést tanulnak, egy óvodás-gyerekek napközi-otthonát.

Mindezeket nők létesítették és női egyesületek tartják fenn.

A Keresztény Román Nők Szövetsége például létesített egy 60 szobás női diákotthon, hol a főiskolák nőhallgatói olcsón lakást, ellátást nyernek. Ugyanők egy női éttermet tartanak fenn, melyben naponta 500 ebédet adnak (25 leuért) főiskolai tanuló nőknek és hivatalnőknek. Az ebéd utáni szabad órát, aki akarja, az épület erre berendezett társalgószobájában töltheti, vagy olcsón valamely világnyelvből leckét vehet.

Ugyanazon női szövetség időről-időre tudományos, szociális, irodalmi és vallásos felolvasásokat rendez nők részére.

Ezen rövid ismertetésből is láthatjuk tehát, hogy a Regát-i műveltebb Román Nők mennyire résztvesznek a fajuknak, nemzetüknek előbbrevitelét célzó munkában.

Az előbb vázolt intézmények hosszú évek kitartó, öntudatos munkájának eredményei.

A Román Nők Nemzeti Tanácsának tagjai is 12 év óta dolgoznak és ezen munkájuk közben felelősek, hogy saját maguknak és országuknak csak használnak akkor, ha a békeszerződések által Romániához csatolt részek más nemzetiségű nőinek panaszait orvosolni igyekeznek.

Az októberi kongresszuson megalakították azon bizottságot, mely az ők egyesületük központjában hivatott lesz a különböző kisebbségi női egyesületekkel a kapcsolatot fenntartani. A világ úgy alakult, hogy ma már az európai államok különböző nemzetiségű asszonyainak meg vannak a maguk szervezeteik, melyek időről-időre összegyűlve a nagy világ színe előtt, megvitatják sérelmeiket, kívánságaikat. Mi itteni Magyar Nők akkor teljesítjük fajunkkal, nemzetünkkel szemben hiven kötelességünket, ha a mi asszonyainkat is összetartóvá és a jótékonyág terén kitartóan munkálkodóvá tesszük.

Nekünk is vannak számos jótékony intézményeink, melyeket fejleszteni, erősíteni, növelni kell.

Asszonyaink Bukarestben 100-nál több különböző itteni magyar nőegyesület képviselőjében jelentek meg, mely egyesületek, ha külön-külön szerények is, de együtt hatalmas munkát teljesítenek.

Ezen egyöntetű fellépésnek meg volt az eredménye. Elismerést, nagyrabecsülést váltott ki.

Felkértek bennünket, alakítsunk mi is egy központot, mely mint az itteni Magyar Nők és jótékonyági női-egyesületek központja, képviselhesse a mi ügyünket. Mi ezen központot Kolozsvárt megalakítottuk.

Célja: minden a nőt és gyerekeket, valamint a jótékonyági intézményeket érintő kérdést figyelemmel kíséreni, a sérelmek orvoslását szorgalmazni és mindenemű javítást a nő és gyermekkérdés terén előmozdítani.

Ezenkívül a Román Nők Nemzeti Tanácsával, valamint a különböző kisebbségi női szervezetek központjaival az állandó összeköttetést fenntartani.

Címe: A Romániai Kisebbségi Nők Központi Titkársága, Kolozsvár, — mely nem egy új egyesület, hanem egy központi szerv, mely hivatva van az érintkezést fenntartani. Feladata továbbá az Erdély és egész Románia területén lévő Magyar Nőknél és jótékony egyesületeknél az összetartozás, egymásrautaltság tudatát mind jobban kifejleszteni, ezáltal a jövőben erőssé, céltudatosná téve minden lépésünket.

Mi, a titkárság Magyar Központja, tehát hozzánk tartozónak tekintünk minden román honpolgár Magyar Nőt, vallás és társadalmi állásra való tekintet nélkül. *Valamennyiben* fel akarjuk ébreszteni az együvé tartozás, a mély nemzeti érzés tudatát és *valamennyinek* már most szolgálatára állunk és sérelmeik orvoslását szorgalmazzuk.

Azok a magyar nők, kik akár egyénileg, akár egyesületeik által hozzánk való csatlakozásukat kijelentik, ezen ténnyel cselekvő tagokká váltak, azaz olyanokká, kik célunk fontosságát átlátják.

Mindenki úgy csatlakozhatik, ahogy legjobban tetszik. Akár egyénileg, akik semmiféle női egyesületnek sem tagjai, vagy akiknek egyesülete még nem csatlakozott, akár egyesületileg, mindenki azon egyesülettel, melynek tagja. Mindenkit kérünk, hogy személyenként és évenként 2 leu-val járuljon hozzá az irodaköltségek fedezéséhez.

Mi a jótékony női egyesületekkel és minden magyar nővel karöltve kívánunk dolgozni. Már sokan csatlakoztak és mentől többen lesznek, annál hamarabb érünk célt.

Erdély és egész Románia területén 900.000 magyar nő él, de a világ női közt csak akkor fogják az őket megillető helyet elfoglalhatni, ha céltudatosan, összetartva tudnak fellépni. Nem kételkedünk abban, hogy mi egyénenként valamennyien lelkes, gyermekeink sorsáért áldozatrakész nők vagyunk, de hogy hogyan kell azon erőt, mely 900.000 egyformán érző női szívből rejlik mindnyájunk javára felhasználni, azt még meg kell hogy tanuljunk.

Mindnyájan határozzuk el, hogy ismerőseinkkel ismertetni fogjuk a célt és őket csatlakozásra felhívjuk. Mindenki hozzon bár egy új csatlakozót, olyat, aki aztán szintén még egy új tagot hoz, és így hólabda módjára, végül minden magyar nő velünk lesz.

Ne késsünk tovább, ne legyünk a többi itten élő nemzetek női közt az egyedüliek, akik nem tudnak összetartani!

Az eredmény nem fog elmaradni, csak tartsunk ki, tartsunk össze, mindenütt mindég.*)

*) Dr. Boros Györgyné urasszony, az Unitárius Nők szövetségének ügyvezető-alelnöke a felszólítást legmelegebben ajánlja Nők szövetségünknek. Szerk.

Válasz.

Kedves leányom!

Drága Jucikám, ki sem mondhatom, mennyire fájt az én anyai szívem, mikor legutóbbi leveled megkaptam s fiacskámmal elolvastuk. Belefogódtam kicsi karjába s éreztem, hogy annak érintése erőt ad gyengülő szívemnek. Nem is tudom, hogy egyedül hogyan tudtam volna elviselni a tudatot, hogy amíg én a rendes karácsonyi készülődéssel vagyok elfoglalva s szorongva gondolok bármely pillanatban való betoppanásodra, te addig nehéz betegséggel ágyhoz szegezetten küzködöl.

Remélem drága gyermekem, hogy eddig javulófélben vagy; vigyázz magadra az Istenért, mert nekem senkim sincs rajtatok kivül. Azonnal értesíts hogylétedről s mikor teheted, jere haza ide a szülői házhoz, aminél nincsen drágább és kedvesebb hely sehol a világon.

Gondolom, hogy szivednek-lelkednek gyógyító balszambul szolgál, ha a hazai dolgokról írok s ezért tudatom veled az alábbiakat:

Az új pappal új szokás jött a falunkba. A tiszteletes és tanítóné asszony vezetése mellett a módosabb házaktól ajándékokat gyűjtöttünk össze (a szegényebbek is szívesen adtak, amijök volt) s a tiszteletes ur és a tanító ur betanította a gyermekeket és egy nagyon szép karácsonyfa mellett gyönyörű előadást tartottak, hogy mindannyian sirtunk örömlükben. Soha sem felejttem el, milyen szép volt az angyal, ki a pásztorok útját mutatta a kis Jézus bölcsője felé! Mindegyre reád gondoltam.

Csak hallomásból tudom, hogy a karácsonyi multságok szépen, csendesen folytak le. Senki semmiféle zavart nem csinált. A mi vidékünkön különben — amint te jól tudod — nem duhajkodnak és nem házsártéroskodnak az emberek s az ifjak sem. Mostani ifju legényeink is — hála Istennek — mind illedelmes, becsületes fiuk. Ugy bánnak egymással mintha testvérek volnának.

A tiszteletes ur azt kívánta, hogy az ó- és ujesztendei ünnepek a templomnál legyenek s ne a táncban. A templom a legszentebb hely s oda kell vonulni, ha Istennel akarunk beszélgetni.

Mindenki megértette, hogy igaza van és oda is mentek. Mi is felmentünk a fiacskámmal s mondhatom, hogy nem is bántuk meg, mert minden igen szép volt. A dalárdával nem hiába kinlódott a tanító ur, az ki is tett magáért.

A tiszteletes ur imádsága alatt mindenki elérzékenyülve gondolt ama szerető jó Atyára, ki áldást adott és ad minden időben a munkás emberek számára.

Az ünnepi urvacsoraosztáskor alig fértünk a templomban s különösen ifju legényeink és leányaink szép magyar viseletben voltak. Nincs is szebb a hazai egyforma régi jó viseletnél. Mi vetjük, mi szőjük, mi csináljuk s mi viseljük el.

Igy volt régen is s így lesz — amint látszik — ezután is.
Csak éppen te jere haza drága egyetlen leányom, szívem öröme, életem boldogsága, jövőm reménye.

Még csak azt írom meg, hogy C. D. volt az ünnepi muzsikás s hogy mennyire igazságos, mutatja az, hogy mikor meghallotta, hogy a gardonosnak jobbacská törökbuza jutott, mint neki s társainak, azon volt, hogy az egész törökbuzázt öltés össze s újból osszák el, hogy egy is ne csalódjék. Ugy is történt.

Ezek után levelem bezárom s maradunk szeretettel, a te öcséd s én a te édes jó Anyád.

1926. január 5.

oo

Misszió.

Teológiai nyilvános előadások.

Teológiai Akadémiánk hivatásos feladatának tartja, hogy a Szabályzat 50. §. értelmében nyilvános előadásokat tartson az érdeklődő nagyközönség számára. A Nőkszövetsége megígérte legmesszebbremelő támogatását s közösen abban állapodtak meg, hogy 1926. február 2-án kedden délután 6 órakor lesz az első s ezt követő minden kedden ugyanazon időben a többi előadás.

Előadások sorrendje: 1. A bűnbeesés kérdése (Dr. Kiss Elek); 2. A jelenkor Jézusa (Gálfi Lőrinc); 3. Egyház és állam (Csifó Salamon); 4. Hitfejlődés (Dr. Boros György); 5. Nehány fontosabb kérdés a modern paedagogia köréből (Dr. Gál Kelemen).

Minden előadást egyházi énekkel kezdünk s az előadások időtartama egy (1) óra lesz.

Az érdeklődők figyelmét már most felhívjuk ez előadás sorozatra.

Népünk hálája és áldozatkészsége.

Anélkül, hogy valamelyes különös érdemet tulajdonítanék magamnak, három képet óhajtók azok figyelmébe ajánlani, akik éppen és meg nem értéssel szoktak népünkről beszélni.

1. 1916-ban a menekülések alatt történt, hogy népünk a legtöbb helyen vezető nélkül maradt s úgy kinlódta át a menekülés gyötrelmeit.

Csaknem kétségbeesett kissolymosi hiveimet 8 napon át éjjel és nappal irányítottam és segitettem elmenekített marhaállományuk beadásában.

Senkinek nem történt semmi kára s hiveim mindig a legnagyobb hálával gondoltak papjukra, aki őket tényleg és valóban segítette Istenitéletes időkbén is.

2. Szülőföldemen Medeséren vártuk a püspöki vizitációt.

Mikor hazamentem, senki hallani nem akart a szeretetadományról, vagy pláne egyházi egyetemes adóról.

Rövid egyheti idő alatt annyira megértették hiveink az Egyház szükségleteit, hogy a vizsgálószerk alkalmával egy emberként állottak fel és jelentették ki, hogy segíteni fogják szorongatott édesanyjukat, az Egyházat s meg is tették.

3. Karácsony szombatján az árvíz legmagasabb állásakor a tordai vasuti állomás mellett délelőttől délután 5 óra feléig Pethő István akad, hallgatóval azt lestük, hogy hogyan tudnánk átmenni a rohanó és tomboló árvíz felett a vízbe lógó vasuti sineken és fákön. A tulsó oldalról többen jöttek át, innen a rendőrség minket mindegyre elzavart.

Egész nap két dolgot mérlegeltem: feleségem intelmét, ne légy vakmerő és gondoldj gyermekeidre s lelkem azon parancsát, hogy nekem bágyoni hiveinkhez kell mennem hirdetni Jézus születését és a szeretet hatalmát.

El is mentem, félretéve minden ellenérvet s ott megértő szivekre, áldozatos lelkekre találtam.

Székely János öreg hivünk 100 leut adott családjá meglátogatása alkalmával a szegény teol. hallgatók konviktusi segélyezésére s midőn Csongvay Dénes tanító barátommal megállapodván, ezt a templom előtt 2-od napján délelőtt fölemlítettem, tüzet fogott a szikra s négy prezsbiter és 4 egyházi eljárta a hiveket s önként, jószántukból 3265 leuval segítették meg ifjainkat.

Jövő alkalommal az adakozók névsorát egészen közölni fogom s addig is csak annyit mondok, hogy a mi népünk hálás és áldozatkész, csak lássa bé, hogy mi is mindent megteszünk érte.

Dr. K. E.

Amidőn örömmel hívjuk fel a figyelmet Barabás Miklós enyedi körlelkészünk céltudatos munkájára (Enyedi Ujság 1926. jan. 10. 3 lap), aki tényleg dolgozik hiveinkért, szívesen egészítjük ki előbb hozott hírszolgálatunkat azzal, hogy 1925. nov. 15.-én a lelkészbeiktatón és vallásos délutánon részt az Iparos dalárda, részt a Templomi vegyeskar szerepelt igen nagy hatással.

Unitáriusok Bulgáriában.

Hankinson Frigyes tollából három nagyobb cikk jelent meg az Ellenzékben a bulgár-görög határincidensről és a bulgár menekültek problémájáról. Ezekben a bulgárok olyanoknak vannak feltüntetve, akik józanéletű, szorgalmas, munkás, becsületes népek. Egyszerű, de jószívű népek.

Ugyancsak az ő szívesége folytán közölhetjük a következőket: Bulgáriában Samakovban egy amerikai iskola van. Toplisky Antal itt megkapta és olvasta az amerikai Unitárius Társulat lapját, a Christian Registert. Ennek vallásos felfogása tette őt unitáriussá s egy Daubnitz nevű faluban unitárius egyházközséget létesített.

Hivei száma itt mintegy 100-ra tehető s felesége egy gyermekket tart fenn, melybe 40 gyermek jár.

Toplisky Hankinson elé ment Szofiába, a fővárosba s ott együtt találkoztak az unitáriusokkal. Itt még kevesen vannak, de igen tekintélyes emberek unitáriusok. Többek közt egy generális is, ki hiszi, hogy Szofiában egyházközséget tudnak létesíteni.

Stoyanoff Demeter magára vállalhatná a daubnitzai egyházközség ügyét, hogy Toplisky Szofiában is megszervezze az unitárius egyházat.

E józanéletű, szorgalmas munkás nép között el kellene terjednie az unitárius vallásnak.

Aranylakodalmi ünnep.

Közelebbről tartották a homoródszentpáli unitárius egyházközségben Szabó Gábor és neje Csiszár Anna jómódu birtokos afiai aranylakodalmukat, mely azért érdemes a feljegyzésre, mert szegény sorsból, fáradságos küzdelemmel, Istenben bizó hittel jutottak megélhető jó módba és Isten iránti hálájukat, mint buzgó, vallásos érzésű keresztények, ki is fejezték azáltal, hogy az egyházközség részére 5000 leu alapítványt tettek az urvacsorai bor beszerzése céljaira.

A homoródszentpáli gyülekezet tagjaira azért volt érdekes e templomi és családi ünnep, mert a most élő nemzedék ilyenét még nem ért.

Legyen Isten áldása az aranylakodalmas házastársak életén! Fogadják az egyházközség s mindannyiunk köszönetét.

Nyilvános nyugtázás. Decembri számunkban köszönettel fogadtuk Mátyus Gergely lelkész kezeihez adott szíves adományokat a theol. akad. hallgatók konviktusi segélyét illetőleg; valamint a Péterfi Dénes alap növelésére Benczédi Pál lelkészhez összeadott összegeket is. Ez alkalommal hálás érzelmek között közöljük az áldozathozók neveit. Egy pár még csak ígéret, a többit már megkaptuk. Pár esetben a nevek olvashatatlanok lévén, X. Y.-al helyettesítettük. Kolozsvár, 1926. jan. 25. Az Igazgatóság nevében: Dr. Kiss Elek, dékán.

Az unitárius teol. akad. ifjusága konviktusi segélyezésére adtak: Nagy Dénes 40, dr. Abrudhányai Ede 100, Szathmáry Gyula 60, dr. Szent-Iványi Gábor 100, Katona Ferenc 100, Végh Benjamin 40, Vass Domokos 20, dr. Deák Ferencz 40, dr. Ferencz József 100, József Lajos 20, Tana Sámuel 100, dr. Várady Aurél 50, Pálffy Ferenc 40, dr. Csiki Gábor 60, dr. Gyergyay Árpád 100, Bedő Ferenc 100, br. P.-Horváth Arthur 100, Ferenczy József 100, Vass Albert 100, dr. Fazakas Miklós 100, X. Y. 40, dr. Gál Zsigmond 100, Mayer 100, S. Nagy László (ígéret) 100, dr. Hajdu Pál 100, Sigmund József 40, Bodor Ferenc 100, Kiss Károly 20, ifj. Máté

a nyárádszentlászlói nők és férfiak akkor, amidőn a mult 1925. év október havában D. F. E. kebelében valláskülönbség nélkül megalakították a Nőkészövetségét és az énekkart. A közös nyomorúság és a létező, de szomorú külsőt mutató nemes intézmények sajnálatos valója, az egyeseket egy táborba, egy munkamezőre hozta össze, hol minden tag, minden ember küzd és munkálkodik azért, hogy a vállalat sikerüljön és a cél, melyet az egyesületek maguk elé tűztek, elérhető legyen; hogy az iskola és a templom azt a régi szép külsőt és kedves képet visszakapja s az egyházköztség kebelében pedig a szeretet és a megértés legyen a hatalom.

Ha az egyesületeknek még alig egy pár hónapos történetét vizsgáljuk, hálával és elismeréssel kell gondolnunk a vezetőség és a tagok munkálkodására. Az eddigi eredmény lekötelez és az erkölcsiek mellett az anyagiakban is nagy haladásról számolhatunk be. A tagok kötelezettségeit a jó és helyes irányítás mellett kötele szabályok, törvények nem írják elő, a vezetőség időnkénti határozatai mellett elsősorban minden tagnál a szív és a tiszta ész a parancsoló. S talán éppen ennek köszönhetőek azok a mindig szépen sikerült dalos, jókedvű és munkás estélyek, melyeket a Nőkészövetség minden csütörtökön és az énekkar pedig minden szombaton rendez. A tanítás, tanulás, fonás, varrás, horgolás és kötés közben az egyesületeknek a szegény, elhagyott árva gyermekekre is kiterjed a figyelme. A december 13-án rendezett Mikulás-estélynek is éppen az volt a célja, hogy az estély tiszta jövedelmének lelerésével a ruhátlan iskolásgyermekeket jó melegruhával lássák el. És a gondolat, a terv sikerült is szépen, mert az anygalka hat gyermeknek hozott jó meleg új ruhát. Az énekkar pedig a fentiek után még kántor-tanító vezetése mellett karácsony estéjén házról-házra járt és újév napján egy szindarabos ünnepélyt rendezett, azon tervvel, hogy az így szerzett tiszta vagyonának egy részével az iskolán a szükséges javításokat végezze és a templomon pedig a már halaszthatatlan hiányokat pótolja.

Az elért eredmény és a szerzett kincs nagysága azt bizonyítja, hogy a felvetett terv megoldható lesz. Intézményeink rövid időn belül más alakot és kedvesebb színt vesznek föl.

A fent körvonalazott együttes munkálkodás a kezdet kezdetén bevezetett módszer és beosztás szerint most is folytatódik. Sőt a jelek azt mutatják és azt bizonyítják, hogy a szorgalom és a buzgóság hova-tovább mind nagyobb lesz s még azok is rendre a munka mezejére lépnek, akik kezdetben az egész intézményt hidegen fogadták és a munkát lekicsinyelték. Hogy az elért eredmények mellett mi hat ezekre buzdítólag, azt nem kutatom és nem keresem, csak annyit vagyok bátor röviden megjegyezni, hogy ha a nép látja azt és veszi észre, hogy hivatott vezetői vele dolgoznak, vele éreznek, akkor mindenre kész és minden nemesre képes.

Építeni és alkotni ott, ahol van miből, könnyen lehet; fejleszteni és tanítani pedig ott, ahol van szív és akarat, szintén nem

nehéz. Már pedig e két drága kincs minden embernél található, ha mindjárt más-más alakban is. Ezeket csak föl kell fedezni, meg kell keresni. A munkát szerető és hivatását kedvelő vezető ezt meg is teszi. A híveket maga köré gyűjti és azokkal együtt érezve, együtt gondolkozva tesz és cselekszik mindig, hogy így a vallásosságot terjesztve, a haladást is biztosítsa. De viszont a népnek is kötelessége, hogy a buzgó vezető utmutatását megfogadja és intéseit megértse, mert csak együttes akarattal lehet sikert elérni, amint azt a nyárádszentlászlói vallásos egyleti élet rövid multja és jelene bizonyítja.

Lőrinczi Miklós.

Jelentés a homoródszentpáli Unitárius Nőegylet működéséről. Nőegyletünk télen hetenkint egyszer vasárnap este, nyáron vasárnap délután tartja rendes összejöveteleit. Ezeket az összejöveteleket a tagok lelkes buzgalommal látogatják, hol felolvasások, szavalatok nyújtanak asszonytársainknak szellemi táplálékot. Közreműködnek felolvasásaikkal Pálffy Ákosné, Bencze Gáborné és Szabó Józsefné székely asszony, ki értelmes és szép felolvasásaival többször szórakoztatott mindnyájunkat. Felolvasó-estélyeink műsorát egy-egy bibliamagyarázattal egészíti ki lelkészünk, Ürmösi József, Pálffy Ákos énekvezér meg szives készséggel vállalkozott új egyházi énekeink betanítására. Egyesületünk programja, hogy elhalt nőegyleti asszonytársaink koporsójára az egyesület testületileg helyezze élővirágkoszorút, az egyesületi elnök pár vigasztaló szava kíséretében. A mult nyár folyamán kedves látogatóink voltak: a bukaresti központi nőegylet és a brailai nőegylet elnöknői, kik melegen érdeklődtek egyesületünk működéséről. Részt vettek egy vasárnap délutáni összejövetelünkön, hol elismerőleg nyilatkoztak székely asszonyaink értelmességéről és felvilágosultságukról. Karácsonyfa céljára a nőegylet az állami iskolával együttesen egy műsoros estélyt rendezett. Az estély tiszta jövedelméből egy részt karácsonyfa céljára fordítottunk. A szeretet ünnepének elsőnapján állítottuk fel a várva-várt karácsonyfát, hol 160 gyermeknek osztottunk szét csomagokat. Az egyesület tagjainak száma 135. Elnök Bencze Gáborné, alelnökök özv. Szabó Mózesné és Sándor Kálmánné, jegyző Pálffy Ákosné, pénztáros Dimén Istvánné, ellenőr Pap M. Gáborné, örökös bizottsági tag Szabó Józsefné s még 12 bizottsági tag, kik évről-évre változnak.

Bencze Gáborné nőegyleti elnök.

A buzaházai ifjusági egyesület P. Szentmártoni Bálint tanító afia vezetésével a folyó évben is folytatja működését s felolvasó-estélyét a D. F. E. tárgysorozata szerint tartja. Ezenkívül szavalat, számtani leckék, fafaragás töltik be a pontokat. — Az ifjusági egyesület kebeléből alakult műkedvelők köre karácsony estéjén „Az ördög párnája“, újév estéjén „A tolonc“ című szindarabokat adta elő telt ház mellett. A tiszta jövedelmet tánc- és színházterem bebutorozására fogja felhasználni. Azonban az unitárius leányegyház

templom-alapjára is adományozott 200 leut. — A buzaházai unitárius iskola tanulói tanítójuk vezetése mellett szép karácsonyi estét rendeztek. A fogyaszt. és ért. szövetkezet adományából karácsonyfa volt feldisztatva, melynek csillogó díszeit ünnepély után a tanulók között kiosztotta tanító afia. Mindannyian boldogan mentünk haza virrasztani szent karácsony estéjét. *P. Szentmártoni B.*

Karácsonyfaünnepély Kolozson. A kolozsi D. F. E. elnöke, Kiss Sándorné Papp Erzsébet a tizennegyedik alkalommal gyűjtötte össze a gyülekezet apróságait a szépen feldisztatott karácsonyfa alá. Az ünnepély „Hitünk nagy ünnepe“ c. karácsonyi énekkel kezdődött. Kissné megnyitótul Ferencz József püspök: „Karácsony“ című üdvözlését olvasta fel a „Pásztortüz“-ből. Ezt követőleg Bácsi Dániel gimnázista olvasta fel Gyallay Domokosnak „Falusfeleim“ című novelláját. Aztán felgyultak a karácsonyfa apró gyertyái s a gyermekek énekeltek és szavaltak alkalmi költeményeket. A legélénkebb volt az est, amikor a fáradhatatlan elnök a gyermekeket édességekkel vendégelte meg. Az ünnepélyt „Az égen Betlehem felett...“ című ének zárta be.

Jelentés a marosköri unitárius Nőszövetségéről. 1. 1925. augusztus 31-én alakult meg a marosköri Nőszövetség 26 taggal. 2. Vezetői: elnök dr. Sárkány Miklósné, alelnökök K. Nagy Árpádné, Farkas Albertné és Mikó Lászlóné, titkár dr. Kerekes Istvánné, jegyző dr. Mán Sándorné, pénztárnok Zsákó Kálmánné. 3. Eddigi munkásságának célja: összetartani a vidéki tagozatokat, külön-külön a Nőszövetség megalakítására buzdítva őket, állandó levelezést folytatni a választmányi tagokkal. 5. Tagsági díj egy évre 20 leu. *Dr. Kerekes Istvánné titkár.*

Jelentés a marosvásárhelyi unitárius Nőszövetségéről. 1. 1925. szeptember 20-án alakult meg az eddig csak csendben dolgozó helyi unitárius Nőszövetsége 91 taggal. 2. Vezetői: elnök dr. Sárkány Miklósné, alelnök Mikó Árpádné, titkár dr. Kerekes Istvánné, jegyző dr. Mán Sándorné, pénztáros Zsákó Kálmánné. 3. Eddigi munkásságának célja volt, hogy az unitárius családokat összehozza, egy intenzivebb, melegebb, eredményesebb együttműködésre biztatva őket, az ifjuság életét ellenőrizze, szegény tanulókat, vagy nyomorgó családokat segítyezzen. Nőink meglátogattak minden családot; a szükséges tőke megszerzése céljából egy teadélután rendeztek igen szép bevétellel és egy szeretetünnepélyt karácsonykor, mikor 200 csomag került kiosztásra a gyermekek között s három szegénysorsu tanuló kapott melegruhát. 4. Minden hónap első vasárnapján gyűlnek össze az imaházba megbeszélésre. Hogy ezen összejövetelek vonzóbbak legyenek, kis műsori állítottunk legutóbb össze és elhatároztuk, hogy minden alkalommal két-két vezető, vagy választmányi tag köteles programszámokról gondoskodni. 5. Évi tagdíj 20 leu. 6. Állandó levelezőnek titkárt jelölték meg. Cím: Dr. Kerekes Istvánné Marosvásárhely, cukorgyár. — Ezzel be is fejezhetném jelentésemet, de szükségesnek tartom meg-

Bé'a lelkész sziveket betöltő beszéde után az ajándék kiosztására került a sor. Az ünnepélyt az itt kedvelt és szép „Bányász-himnusz“ zárta be. Különösen kiemelendő az egyház vezetősége és a közreműködők ezen lüktető vallásos életről tanuskodó ténykedése akkor, mikor a templomépítés óriási terhe mellett sem feledkeztek meg szegény növendékeink felsegélyezését szolgáló társadalmi kötelességükről. Őszinte dicséretet érdemelnek az unitárius leányok, kik odaadó buzgalommal maguk varrták meg növendékeink ruháit. A jótékony célra begyűlt 9000 leunyi összeg Weress Béláné lelkészné, Fodor Mancika, Tarján Juliska, Szép Eszti, Ilia Katica, Boros Jolán, Tóth Ilus és Kis Albert fáradhatatlan munkásságának és buzgalmának eredménye.

Zsigmond Ferenc.

Kissolymosi hírek. Körösfőy János és neje Olajos Sára, Amerikában lévő afiai, ez évben is küldtek az egyháznak 500 leut, mely összeget keblitanács azon ifjak és iskolás növendékeknek könyvekkel való jutalmazására fordítja, kik 'a legpontosabban látogatják a templomot és vallásos estélyeken legtöbbet szerepelnek. — Kovács Mózes és neje Török Zsuzsánna a „Csonkaházi“ temető kibővítésére az ottani kaszálót adományozták 4000 leu értékben. — A helyi unitárius nők karácsony szombatján egy szép karácsonyfa-estélyt rendeztek ünnepélyes programmal, lelkész és növendékek közreműködésével, amikor 1000 leu értékű jutalomban részesültek az iskolás növendékek: füzet, ceruza, palavessző és a karácsonyfáról cukor és egyéb apróságokban.

Köszönet. Köszönöm barátaimnak, jóakaróimnak és minden ismerősömnek azt az őszinte részvétet, amelyet velem szemben tanusítani jők voltak az engem ért szomorú gyász alkalmából. Isten őrizze meg mindnyájukat hasonló súlyos megpróbáltatástól. *Arkosi Tamás.*

Értesítés. Kedves tanító kartársak! A közoktatásügyi miniszteriumnak nemrégén kiadott „Reforma programelor de învățământ primar“ alapján, amely felekezeti iskoláinknak tanítási anyagát is jelenti, mert ezt minimum gyanánt magába kell foglalnia, egy részletes tananyagbeosztást készítettem. E tananyagbeosztás lényegesen különbözik az eddigiektől, amennyiben 4 osztályba, illetve 4 évre kellett beosztani az eddigi, 6 évi anyagot. Ezenfelül a felsőbb osztályok tananyaga is sajátlagos beosztást és körültekintő munkát igényel. A 4 alsó oszt. tananyag beosztása már teljesen kész van, ma adtam sajtó alá; a többi február hóban nyer teljes feldolgozást. E munka 48 oldalon, írásra elsőrendűen alkalmas famentes papírra nyomva, évharmad és havi beosztás mellett igen áttekinthető formában tárja elénk az egész anyagot. Ára bekötve és kartontáblával, csomagolással és portóval együtt darabonként 70 leu. Ha kartársaim hasábosan, románul is kívánják, úgy 30 leuval drágább lesz. Azonnali szives értesítésüket kérem úgy a megrendelésre, mint a román részre is, mert fölös példányokat a drágaságra való tekintettel nem készíttethetek. A 7. oszt. tananyagbeosztása május hóra maradt. (A havi 2—2 írásbeli dolgozatra a feladatok bennefoglatlva, a tanítónak ezen sem kell gondolkoznia.) Tisztán írott címet

kérek. Sighişoara-Segesvár, 1925. dec. 28. Kartársi üdv.: *Lőrinczi Ferenc* ref. igazgató-tanító.

Nyugtázás. Az egyesület pénztárába 1925. november hó 26-tól 1926. január 19-ig előfizetői és tagsági díjat fizettek 1923-ra: Simonfi Máté Bágyon, Benedek János Csókfalva, Szombath János Szabéd. 1924-re: Csongvay Dénes, Simonfi Tamás Bágyon, Benedek János Csókfalva, Lőrinczi Miklós Nyárádszentlászló, dr. Ferenc Áron Kolozsvár, Kiss Dénes, Szombath János Szabéd, Unitárius egyházközség Torda, József Lajos Sepsiszentgyörgy, Kovács Lajos Brassó. 1925-re: Csongvay Dénes, özv. Csép Mihályné Barra Ida Bágyon, Pap Miklós Aranyosbánya, Tóth Vilmos, Kerestély Márton Szentábrahám, Tana Sámuel Bölön, Csiki Albert Székelyudvarhely, Somkereki Elek Szék, Keresztély Lajos, Müller Gyula Kolozsvár, Teslág Tinka Torda, Kovács Mihály, Fazakas Dénes, Koppándi István, Fekete Dénes, Székely Albert, Benczédi Ferenc, Rend Lajos Lupény, Kovács Gyula, Fehérvári István, Bustya István, Fodor Tamás, Gáspár Ferenc Vulkán, Iszlai Albert, Tamás József, Gál József, Kuti Gyula, Cseh Domokos, Varga György, Sárosi Tamás, Erdei Márton, D. F. E., Unitárius egyházközség Szentgerice, Benedek János Csókfalva, Létay Károly, Unitárius egyházközség Várfalva, Kádár Kálmán Siménfalva, Unitárius egyházközség Torockó, Séra Károlyné Siménfalva, Mikó Lászlóné, Lőrinczi Miklós Nyárádszentlászló, Fodor László, Kiss Dénes, Szombath János Szabéd, Unitárius egyházközség Torda, Fodor József Fiátfalva és 45 unitárius lelkész. 1926-ra: Barabás János Torockó, Kerekes Mózes Sáros, Csulak Károly Nagytalmács, Égeni Emma Bucsum, Kiss Dénes Bölön, Gál Elek Szentgerice, Mérész Józsefné Fogaras, Csatkai Jenő Sopron, özv. Borsos Imréné Kolozsvár, Benedek János Csókfalva, Pálffy T. Ferenc, Létay Károly, Unitárius egyházközség Várfalva, Szabó Kálmán Medesér, Lőrinczi Elek Calarişiu, Boros György Szenterzsébet, Varga Dénes Torda, Gyulay Árpád Kolozsvár, Unitárius egyházközség Torockó, Szabó Vilmosné, Felcserné Gyöngyösi Ibolya, Unitárius egyházközség, Dávid Ferenc Egyesület, Dimén Gergely, Máté E. Ferenc Vargyas, Fodor László Szabéd, özv. Biró Pálné Szőkefalva, Kovács Sándor Sármás, Teslág Tinka Torda, id. Tiboldi Sándor Szentmiklós, Fodor József, Kálmán Mózes Fiátfalva, Incze Mária, Ádám Lajosné, Szathmári Kálmánné Marosvásárhely, Incze Böske Ákosfalva, Jakabffy Lajosné, Bartalis Erzsike Székelyudvarhely, Botár Annuska Torockó, Mihály Gergelyné Nyárádszentlászló, Jancsi László Ujpest. Alapítói díjban fizettek: Ürmösi Károly Kolozsvár 200 L, Joós András Kisborosnyó 500 L, Ormai Kálmán Kolozsvár 400 L, Took Balázs Sepsiszentgyörgy 500 L, dr. Pogány Sándor Târgu-Jiu 500 L, özv. Bohdál Károlyné Kolozsvár 500 L, Kahlfürst Imre Kolozsvár 480 L, dr. Balogh György Torda 200 L, Lőrinczi Domokos Kissolymos 200 L, Boros György Szenterzsébet 100 L. Az Unitárius Közlöny költségeire adományozott br. P. Horváth Kálmán Alsózsuk 100 leut. Kolozsvár, 1926. január 19-én. *Gálfi Lőrinc* pénztárnok.

Irodalom.

Értesítés. Az új énekeskönyv előgyván, új kiadás alá kerül. Akinek megjegyzése van az „Énekeskönyv“-re vonatkozólag, minél sürgősebben közölje Pálfi Márton tanárral. Irhat szerkesztőségünkbe is.

A „**Minerva Könyvtár**“ 3. számaként megjelent Hermányi Dienes József emlékirata, mit Kelemen Lajos kiváló történészünk a legsikerültebben rendezett sajtó alá. Mint kedves olvasmányt, szívesen ajánljuk az érdeklődők figyelmébe. Ára 15 leu. (Cluj, Minerva.)

„**Ifjuság**“ c. havonta kétszer megjelenő ifjúsági folyóiratot az érdeklődők szíves figyelmébe ajánljuk. Megrendelhető Str. Cogălniceanu 6. Cluj. Egész évre 400 leu.

Női imakönyv. Szíveimet hozzád emelem. Irta dr. Boros György, Konfirmációi, házassági és más ajándéknak igen alkalmas. Ára füzve 40 L, keménykötésben 75 L, díszesebb egész vászon 105, arany saroknyomás és pohárral 115 L. Egész börkötésben kézi munkával megrendelés szerint kapható a szerzőnél.

Vásárhelyi János kolozsvári ref. esperesnek, kiváló szónoknak, elsőrangú írónak és a kedves egyéniségű lelkésznek „Bizonyosságtétel“ (az Orbán Lajos kötete „Bizonyosságtéves“ volt) címen 316 oldalon 63 egyházi beszédet tartalmazó szép kiviteli könyve jelent meg. Az érdeklődők figyelmébe melegen ajánljuk. Kapható szerzőnél.

Dr. Gál Kelemen: Péterfi Dénes. Örömmel jelentjük, hogy az Unitárius Könyvtárban dr. Gál Kelemen ig. tollából egy minden tekintetben kiváló értekezés jelent meg Péterfi Dénes néhai nagy férfiunkról. Ára 5 leu. — S. Nagy Lászlónak mult számunkban megjelent szép dolgozata is megjelent különnyomatban s az érdeklődők nála 5 leuért megkaphatják.

Éneklő madaraink. *Pályázat.* A Dávid Ferenc Egylet *ifjúsági pályázatot* hirdet. Meg kell írni éneklő madaraink ismertetését, az ittlakókét és a vándorlókét. Ismertetni kell életmódjukat, táplálékukat, tartózkodásuk helyét, szokásaikat, szaporodásukat, ismertető jegyeiket, hasznosságukat. Nagy súlyt kell helyezni arra, hogy hol, miért pusztulnak és hogy kell védelmezni őket. A pályázónak legyen gondja arra, hogy a kis éneklőket mindenkivel megkedveltesse. A pályadíj 200 leu. *Határidő 1926. május 1.* A jeligés levéllel ellátott, gondosan leírt, vagy gépelt pályamunkát dr. Boros György ügyvezető-alelnökhöz kell beküldeni.

Az udvarhelyi lelkészskörben Bárány József kiváló szerkesztésében, csinosan kiállítva megjelent az 1926-ik évre vonatkozó unitárius naptár. Minden unitárius embernek olvasnia kell, ára 18 leu. Kapható a lelkészeknél.

Szerkesztők: Dr. Kiss Elek, Pap Domokos, Pálfi Márton, Dr. Varga Béla.

<p>Előfizetési ár: Egész évre 40 L. Magyarországra 60 L. Egyes szám ára 5 L. Akik a 40 L.-t egy összegben előre befizetik, a Dávid Ferenc-Egylet rendes tagjainak tekintetnek. Örökös alapítódíj 500 L. Minden pénz Gálfi Lőrinc egyleti pénztárhozhoz küldendő.</p>
--